

[Foged.]

til at omfatte, at skønsmæssig ansættelse kan bedømmes i landsskatteretten; også det mener vi vil være en betryggelse.

Den omtalte eventuelle ændring af ligningsloven om en anden behandling af skatterådssager mener vi også ville være et fremskridt, og vi deltager derfor i opfordringen til finansministeren om, at man ved førstkommende ligningslov får det indføjjet, at der kan foretages anden behandling i skatterådene.

Vi er ligeledes tilhængere af, at det bestemmes, at sagsomkostninger kan refunderes i de sager, hvor skatteyderen får medhold. Vi er det ud fra den betragtning, at hvis skatteyderen, der har indleveret sin selvangivelse, forhåbentlig i god tro, og mener, at den er korrekt, alligevel underkendes, bør han have sine sagsomkostninger refunderet, hvis det senere viser sig; at denne underkendelse ikke er korrekt. Også her vil vi dog vente på de oplysninger og den stillingtagen, der vil komme fra et om dette nedsat udvalg.

Men som sagt forventer vi, at landsskatterettens forhold snart kommer til ny behandling, og at vi så kan få en reform af den. Vel skal vi have en skattereform; men vi finder ikke, at det er nødvendigt, at der ubetinget skal være en skattereform, før vi kan få en landsskatteretsreform. Skulle det gå sådan, at vi fik en skattereform nu inden for få dage, er holden da i det mindste givet op, og så bør finansministeren snarest muligt også tage en landsskatteretsreform op til drøftelse.

Hagen Hagensen: Alt, hvad der kan virke til, at skatteyderen får al den betryggelse, som han rimeligt har krav på at have under afgørelsen af hans sager, kan vi slutte os til. Der er derfor grund til at hilse med tilfredshed, at der nu bliver mulighed for, at landsskatteretten kan efterprøve skønsmæssige ansættelser. Tidligere kunne landsskatteretten kun gøre det, dersom der kom nye oplysninger frem. Vi finder, at det er til betryggelse for skatteyderen, at landsskatteretten nu kan gøre det i alle forhold.

Der er også grund til at understrege den lighed, som parterne i skattesager — på den ene side de lignende myndigheder og på den anden side skatteyderen — bør have,

og jeg har da forstået ministeren på den måde, at der i forretningsordenen for landsskatteretten vil blive set på disse forhold, og at der derunder også vil blive taget stilling til det rimelige og naturlige, at parterne i skattesagen er til stede i samme tidsrum — men også kun i samme tidsrum — hvor der forhandles med landsskatteretten; således at skatteyderen og hans repræsentanter ikke skal forlade mødet på et tidligere tidspunkt end de skattelignende myndigheder — altså forstået på den måde, at der ikke kan forhandles med de skattelignende myndigheder, uden at skatteyderen har lejlighed til at være til stede.

Det andet forhold, som jeg også må mene må komme ind under forretningsordenen, er, at man må have samme adgang til at få stillet alt det materiale til rådighed, som den anden part får; det vil altså sige, at skatteyderen må have mulighed for at få indseende i alt, hvad der sendes til høring eller udtalelse hos de skattelignende myndigheder. Jeg mener i øvrigt, at det følger af loven om partsoffentlighed.

Jeg finder, at det er meget betryggende for skatteyderen, at der ved afgørelsen af hans skattesager er et lægt element til stede, og jeg finder også, at det er rigtigt, som der er blevet givet udtryk for det fra ministerens side, at det under landsskatterettens votering skal være sådan, som det er blevet fastslået for nylig, nemlig at $\frac{2}{3}$ af de i en votering deltagende skal tilhøre rettens læge element.

Den reform af landsskatteretten, som den gule betænkning lagde op til, må vel nok vente nogen tid endnu — om den overhovedet skal komme i den foreslåede form. Jeg har ved dette lovforslags første behandling givet udtryk for, at jeg ville anse det for betænkeligt, hvis man skød det læge elements deltagelse i skattesager alt for meget tilbage.

Jeg skal vedrørende spørgsmålet om at anmode tredjemand om at udtale sig i skattesager blot sige, at jeg synes, det er en meget god formulering, lovteksten her har fået, at i de spørgsmål, der kan komme på tale, skal parten i sagen spørges, forinden landsskatteretten anmoder tredjemand om at udtale sig, at tredjemand ikke er pligtig dertil, men at det vel i øvrigt må være sådan, at tredjemand i alle tilfælde bør